

Kenneth Wapnick

Vriendelijkheid als helende kracht (2021)

Deel I

Het idee voor dit boekje is voortgekomen uit een lezing die in ons (voormalig) centrum werd gegeven aan het eind van een vijfdaagse cursus over ziekte en genezing. Het docententeam werd geraakt door de paradox van studenten die enerzijds de week doorbrachten met het bespreken van genezing in de zin van vergeving en het ongedaan maken van de afscheiding, en anderzijds elkaar hartgrondig veroordeelden en afkeurden - regelrecht het tegenovergestelde van de vriendelijke, milde toon van Jezus' woorden in Een cursus in wonderen.

Deze lezing werd dan ook gewijd aan de vriendelijkheid van genezing, in de hoop daarmee Jezus' boodschap van het ongedaan maken van de afscheiding te versterken. Vriendelijkheid weerspiegelt zo onze inherente eenheid met elkaar, terwijl aanvallen ons in ons bewustzijn nog verder uit elkaar drijft. Door de principes van ziekte en genezing opnieuw te bekijken, evenals een paar veel voorkomende verkeerde toepassingen, helpt de bespreking in dit boekje ons de oorzaken van onvriendelijkheid ongedaan te maken, zodat wij in al onze interacties de Bron van vriendelijkheid weerspiegelen. Hopelijk zal dit boekje dienen om ons allemaal te herinneren aan de noodzaak om vriendelijk te zijn, het spirituele principe bij uitstek.

“Vriendelijkheid schiep mij vriendelijk”

Vriendelijkheid als helende kracht (2022)

Deel II

Dit tweede boek over vriendelijkheid concentreert zich op twee aansporingen die Jezus meegeeft in *Een cursus in wonderen*. Kenmerkend voor zijn zachtmoedige leiding, zegt hij ons dat we ons niet moeten laten verstoren door de schaduwen die ons “beetje bereidwilligheid” om van hem te leren omringen, en dat we niet moeten wanhopen vanwege onze beperkingen.

Deze aansporingen waren het thema van twee workshops die in ons centrum werden gegeven – "Shadows of Limitations" en "Sweet Are the Uses of Adversity" – die de basis van dit boek vormen. Als we ons met het ego vereenzelvigen, geven onze beperkingen aanleiding tot vergelijking en oordeel, en bovendien zetten ze ons ertoe aan manieren te zoeken om de onvolkomenheden in ons lichaam en in de wereld te overwinnen.

Deze focus dient het ego-doel om de keuze van de denkgeest voor schuld te verbergen, waarbij een beperkt zelf in de plaats komt van het onbeperkte Zelf van Christus. Door ons te vereenzelvigen met de liefdevolle Aanwezigheid van de Heilige Geest in onze juist gerichte denkgeest, zien we onze zelfvernietigende keuze in, en staan ware correctie toe om ons te genezen. We kijken nu zachtmoedig naar onze onvolkomenheden en herdefiniëren ze niet als onze werkelijkheid, maar slechts als een omweg op onze reis naar huis. Deze schaduwen van beperking worden de contouren van het klaslokaal dat Jezus gebruikt om ons zijn vriendelijke lessen van vergeving te leren. Zo vervagen zij uiteindelijk in het licht van de Verzoening, waarin wij allen verenigd zijn als de ene volmaakte Zoon van God.

“Vriendelijkheid schiep mij vriendelijk”